

อีหนู (พี่รักหนูไหม?)

(special 2)

กระรอกน้อยสีน้ำตาลหม่น เจียงหน

เนื้อหาในนิยายเรื่องนี้เป็นลิขสิทธิ์ของผู้เขียนแต่เพียงผู้เดียว

สงวนลิขสิทธิ์ © 2564

~*~

พิสูจน์อักษร : กระรอกน้อยสีน้ำตาลหม่น

ออกแบบปก : กระรอกน้อย's mom

รูปเล่มอีบุ๊ก : กระรอกน้อยสีน้ำตาลหม่น

อีเมล : d_a_emon@yahoo.com

photo : pexels.com

อีหนู (พี่รักหนูไหม?) (Special 2) | กระรอกน้อยสีน้ำตาลหม่น

อีหนู (พี่รักหนูไหม?) (Special 2) | กระรอกน้อยสีน้ำตาลหม่น

มุมมอง 1 : เซิงพอร์ช-น้องเนตร

แรกเริ่มเดิมที... พอร์ชก็ไม่ได้สนิทกับเนตร (มาก) อยู่แล้ว พอร์ชเกิดก่อนเนตรหนึ่งปี เขาเป็นพี่คนโต และตอนนั้น เนตรก็เป็นน้องคนเล็ก จนกระทั่ง... ลูกชูปมาเกิด

เนตรในสายตาของพอร์ชเป็นคนขี้หงุดหงิด ใจคิดสูงแต่ดู อีคิวต่ำ และมักจะถูกพ่อทูปตีเป็นประจำ พอร์ชคิดว่าอย่างนั้น นี้ ไม่ใช่ใจดีหรืออะไรน้องชายตนเอง แต่ก็แค่เล่าสู่กันฟัง...

“ไอ้เนตร !@#%^&*()_+”

พอร์ชยังจำคำบ่นเป็นชุดของตัวเองได้ เนตรแม่งขี้ ฉุนเฉียว ชอบขังตัวเองในห้องไม่ค่อยออกมาดูโลกดูใคร มันแซร์ ห้องกับลูกชูปก็จริง แต่เขาได้เห็นลูกชูปทั้งวันทั้งคืน ส่วนเนตร... นาน ๆ ออกมาที ถ้าอยากเจอก็ต้องเข้าไปหาในห้องแต่เขาก็ไม่ได้ อยากเจอมัน

เขาต้องไปโรงเรียนประถมพร้อมเนตรทุกวันตั้งแต่ขึ้นชั้น ป.4 วันนี้ก็ปกติดีเพียงแต่--

“หมาเห่าดังจิ้งจ่ะพี่พอร์ช” เนตรพูดขณะเดินมาพร้อมกับ เขา

“บ้านไหนเอาหมาใหม่มาเลี้ยงอีกดิ” เขาว่า

พวกเขาสองคนพี่ชายคนโตและคนกลาง กำลังจะเดินไป โรงเรียนตอนเช้า ในซอยหมู่บ้านมีเสียงสุนัขที่เจ้าของเลี้ยงไว้ชอบ

อีนุ (พี่รอกหนูไหม?) (Special 2) | กระรอกน้อยสีน้ำตาลหม่น

เท่าคนเดินผ่านไปผ่านมาตลอดทาง ...แต่มันก็เป็นไปโดยธรรมชาติของสัตว์...

“หมาเลี้ยงไม่ปล่อยออกมาไม่เท่าไรหรอก ใ้ที่นำหวาดเสียวคือพวกพามาออกมาเดินเล่นอะ ฉันทเคย--อยู่ดี ๆ มันก็มาดมกัน ตอนนั้นเสียวสันหลังว่ามันจะกัดกุใหม่”

“ฮะ ๆ”

“ฉันพยายามยี่นึ่ง ทำตัวแข็ง ๆ แล้วเจ้านายมันก็วิ่งผ่านไป หมาพันธุ์ใหญ่ชะด้วยนะ น่ากลัวเป็นบ้า เลี้ยงหมาเลี้ยงแมวก็ต้องรับผิดชอบต่อสังคมหน่อยดิ”

“นี่ยังไม่เท่าไรอีกเหรอ” เนตรถามทวนซ้ำประโยคที่พอร์ชพูดก่อนหน้านี้

สุนัขไม่ค่อยถูกกับเด็ก เพราะเด็กส่วนใหญ่ชอบแก้งสุนัข ต้องมองที่ต้นเหตุ

“ยังไม่เท่าไร--ถ้าเทียบกับกลุ่มหมาจร” พอร์ชว่า “น่ากลัวฉิบ เวลามันมาเฟ้นผ่านแถวนี้อะ”

พูดไปไม่เท่าไร หมาจรจัดตัวหนึ่งบังเอิญเลิกลงใจจากเศษอาหารในถังขยะที่คนทิ้งและเดินตรงมายังเนตรและพอร์ชแทน

“เฮีย !” คนสบถคือเนตร

ส่วนพอร์ชมีสีหน้าตื่นตกใจเท่านั้น “!!!”

อีหนู (พี่รักหนูไหม?) (Special 2) | กระจอกน้อยสีน้ำตาลหม่น

สุนัขตัวดังกล่าวมาดม ๆ เนตร มันไม่สนใจกับพอร์ช และ
จู่ ๆ... อยู่ดี ๆ มันก็จับเข้าที่ก้นเนตรเต็มแรง

“เวร ! เจ็บนะไว้ย !!” เด็กชายว่า ดินะที่มีคนออกมาจาก
บ้านแถวนั้นพอทันเวลา ลุงแก่คนหนึ่งช่วยถือไม้กวาดไล่มันไปให้
ก่อนที่มันจะขย้ำเนตร

“เป็นไรไหมหนุ” ลุงคนดังกล่าวถามขึ้น

“ครับ” พอร์ชรีบว่า

“มัดกั๊ดผม !” เนตรว่า

พอร์ชรีบมาดูน้องชาย สุดท้ายต้องพาเดินย้อนกลับบ้าน
ไปเรียกแม่แทนที่จะไปโรงเรียนแทน วันนี้แม่คงไม่ต้องให้ไปเรียน
ละ เออดีเหมือนกัน ชอบ ๆ

เนตรมีความหลังฝังใจกับสุนัขมาก เขาดำ “ไ้หมาบ้า
นั้น” ด้วยคำหยาบคายหงุดหงิดตลอดทางที่มุ่งหน้าไปฉีดยากัน
พิษสุนัขบ้าที่โรงพยาบาล และสาปส่งไม่ถูกรอคกับสุนัขไปอีกเลย

ณ ปัจจุบัน

“ไ้เนตร...”